

Své Rocky Mountains

Vojta Kidák Tomáško

A

1. Je srpnový pátek a na horách sněží,

D

někdo jde vzhůru a někdo si věří,

A

D

A

krosna na zádech tíží jak žulový blok,
zatímco dole je léto a stromy

D

a silácký řeči těch, co se bojí

A

D

A

do bílé pláně udělat první krok.

D

G

R: Ale vždycky se najdou a znovu to zkouší,

D

A

slunce jak plamen bodá je v očích,

E

D

A

rvou se jak koně, jen aby našli své "já".

2. Sklonil jsem hlavu a ptal se sám sebe,

jestli jak oni mám to svoje nebe

tak blízko na dosah a nejsem na kolenou,

bez velkých řečí a ohraných frází

vstával jsem do tmy a nejmíň mi schází

publikum, co chce mít za každou cenu svý show.

R:

3. Možná mám poslední, poslední šanci

vzít svoji víru a v ledovém tanci

na vrchol vynést svou vlajku a vidět ji vlát,

má každý před sebou své Rocky Mountains,

svůj kopec z dětství, co zdál se být zlatý,

kolik jich ztratilo cepín a muselo vzdát?

R:

R:

R:

R: